

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№19-20 (2917-2918)

Понеділок,
30 листопада 2015 року

Ціна договірною

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ШАНОВНІ ДРУЗИ!

Щиро вітаю вас із Днем студента –
святом молодості та юнацького запалу!

Студентські роки – незабутній період у житті кожної людини: час сміливих ідей і надій, творчої реалізації, дискусій. Час, коли ви починаєте закладати фундамент своєї успішної кар'єри і у вас є заповітна мрія – стати лікарями й присвятити своє життя медицині!

В університеті ви знаходите друзів, формуєте лідерські якості, вчитеся бути професіоналами, реалізуєте себе в різних іпостасях – дослідницькій діяльності, художній самодіяльності, спорті, волонтерських проєктах. Але, звичайно, головне для студента – це навчання. Все залежить від вас самих: від вашої цілеспрямованості, зацікавленості, особистого ставлення до своїх прав і обов'язків. Навчайтеся на відмінно, вигравайте гранти, беріть участь і перемагайте в конкурсах. Ми – ваші вчителі, завжди будемо поруч і зробимо все можливе для реалізації ваших талантів і творчого потенціалу в alma mater.

Щиро переконаний, що ваші наснага, громадянська активність, патріотизм, вірність обраній професії потрібні державі й затвердять кращі світові стандарти в суспільстві.

Із найщирішими побажаннями,
ректор університету **Володимир Лісовий**

ОСВІТА ТА КАР'ЄРА

ХНМУ – лідер міжнародної діяльності

З 12 по 14 листопада у Києві відбулася міжнародна виставка «Освіта за кордоном» і «Освіта та кар'єра – День студента 2015», у яких взяли участь понад 50 іноземних та вітчизняних навчальних закладів.

Виставка традиційно є найбільшим заходом в Україні, що присвячений широкому колу питань освіти в Україні та за кордоном, під час якого учні, студенти й батьки мають можливість поспілкуватися з представниками університетів. У цьогорічній виставці були представлені навчальні заклади й академічні агенції з Великої Британії, Чехії, Ізраїлю, Польщі, Франції, Австрії, Іспанії, Латвії, Литви, Естонії, Словаччини тощо, а також провідні ВНЗ України.

У роботі виставки взяв участь Харківський національний медичний університет і виборов почесне звання «Лідер міжнародної діяльності» та отримав гран-прі у номінації «Міжнародне співробітництво в галузі освіти і науки».

МІЖНАРОДНИЙ ОБМІН ДОСВІДОМ

Перспективи співпраці з німецькими фахівцями

На запрошення ХНМУ 18–20 листопада наш університет відвідав провідний хірург з Німеччини доктор Херіберт Ортлиб, який працює завідувачем відділення торакальної хірургії у Легеневому центрі клініки Міттельбаден (м. Баден-Баден).

У рамках візиту відбулася зустріч доктора Херіберта Ортлиба з проктором Володимиром Марковським та начальником відділу міжнародних зв'язків Анжелю Сташак. На зустрічі обговорювалися перспективи співпраці з Легеневим центром клініки Міттельбаден, зокрема щодо стажувань викладачів ХНМУ в Німеччині, візитів фахівців Центру до Харкова з метою обміну досвідом.

Доктор Ортлиб провів лекцію на тему «Емфізема легенів» для викладачів та інтернів, під час якої були висвітлені найбільш актуальні проблеми науки й практики торакальної хірургії, нових хірургічних технологій, ендоскопії, обговорювалися новітні техніки та технології проведення операцій. Провідний німецький фахівець розповів про лікування емфіземи, зокрема хірургічним засобом, про мініінвазивні технології та технологічні засоби, які не застосовуються в Україні.

Також пан Ортлиб виступив на кафедрі онкології з лекцією «Рак легенів», взяв участь у засіданні Онкологічного товариства, відвідав музей історії ХНМУ, де ознайомився з давньою та багатою історією університету та діяльністю його видатних випускників, здійснив екскурсію до Харківського художнього музею, відвідав виставу «Кармен» у Харківському національному академічному театрі опери та балету ім. М.В. Лисенка.

ПЕРЕДОВИЙ ДОСВІД З КЛІНІЧНОЇ ПРАКТИКИ

20 листопада був прочитаний цикл лекцій у рамках робочого візиту фахівців ДУ «Національний інститут серцево-судинної хірургії ім. М.М. Амосова» НАМН України до Харківського національного медичного університету.

Робота розпочалася із лекції на тему «Диференційні підходи до діагностики і лікування кардіоміопатій» головного позаштатного спеціаліста МОЗ України за спеціальністю «Хірургія серця і магістральних судин у дорослих» Костянтина Руденка. На початку лекції він нагадав присутнім, що всеукраїнський проект «Зупинити епідемію серцево-судинних катастроф» почався саме із Харкова у жовтні 2014 року, і за цей рік охопив усі обласні центри України. Ціллю проекту є зменшення смертності від серцево-судинних хвороб серед населення. Костянтин Володимирович зазначив, що спеціалісти читатимуть лекції з найбільш пріоритетних напрямків, не спрощуючи матеріал для студентів, щоб розкрити усе найновіше та найцікавіше з клінічної практики, поділитися

тим, чого немає у підручниках.

Далі лікар-кардіохірург вищої категорії Олексій Крикунов розповів про сучасні аспекти діагностики та лікування інфекційного ендокардиту. У своїй доповіді він зупинився на таких важливих питаннях, як особливості ведення пацієнтів із цією патологією, хірургічне та медикаментозне лікування, профілактика тощо.

Завідувач акушерського відділення екстрагенітальної патології та постнатальної реабілітації ІПАГ Юлія Давидова у доповіді «Акушерська кардіологія: виклики та рішення» висвітлила особливості ведення вагітності у жінок із серцево-судинними захворюваннями, окреслила ризики, а також необхідність контролювати стан таких пацієнтів тривалий час після пологів. Юлія Володи-

мирівна представила увазі слухачів клінічні задачі на основі реальних випадків та розповіла про стратегію вирішення складних ситуацій.

Наприкінці зустрічі слухачі отримали відповіді на нагальні питання, які стосувалися проблем серцево-судинної хірургії.

Олександра Анциферова, редактор з інформаційного дизайну

ВІТАЄМО!

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО ПАТЕНТИ НА ТАКІ ВІНАХОДИ ТА КОРИСНІ МОДЕЛІ:

Патенти

1. Спосіб діагностики мультирезистентного туберкульозу легень. Автори: **Д.О. Бутов, Г.Л. Степоненко**.
2. Спосіб профілактики спайкової хвороби очеревини. Автори: **Д.О. Євтушенко, В.В. Бойко**.
3. Спосіб прогнозування рецидиву гострого інфаркту міокарда у хворих з ожирінням. Автор: **О.С. Єрмак**.
4. Спосіб оцінки тяжкості хвороби у ВІЛ-інфікованих осіб. Автори: **В.М. Козько, К.В. Юрко, Г.О. Соломенник**.
5. Пристрій для вивертання венозних трансплантатів. Автори: **В.І. Савенков, Д.І. Карпович, Л.К. Колибаєв**.

6. Спосіб діагностики стану головного мозку. Автор: **О.Ю. Степаненко**.

7. Спосіб діагностики формування концентричної гіпертрофії лівого шлуночка у хворих з артеріальною гіпертензією на фоні цукрового діабету 2 типу в залежності від концентрації апеліну-12. Автор: **О.С. Табаченко**.

8. Спосіб корекції метаболічних порушень в осіб із ко-інфекцією вірусу імунодефіциту людини та хронічного гепатиту С. Автор: **К.В. Юрко**.

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ

СПІВПРАЦЯ З ТУРЕЦЬКИМ УНІВЕРСИТЕТОМ ТРИВАЄ

У рамках договору про співпрацю між Харківським національним медичним університетом та Чукурова університетом з м. Адана, Турецька Республіка, з 19 по 23 жовтня у ХНМУ перебувала делегація у складі завідувача лабораторії, викладача кафедри медичної біохімії медичного факультету пана Юміта Ясара та асистента кафедри пана Умута Кокбаша.

Кафедра біологічної хімії ХНМУ спільно з відділом міжнародних зв'язків підготували програму перебування гостей у нашому університеті. Гостями постійно опікувалися співробітники кафедри біохімії на чолі з завідувачем професором Оксаною Наконечною. Турецькі викладачі ознайомилися з історією кафедри біохімії та університету.

Турецька делегація мала змогу подивитися на роботу Центральної науково-дослідної лабораторії, ПЛР-лабораторії,

завідувач якої представила гостям один із найсучасніших та точних аналізів – метод ПЛР-діагностики, розповіла про застосування цього методу для діагностики різних інфекційних захворювань, окреслила можливості визначення вмісту біохімічних параметрів у біологічному матеріалі.

Турецькі вчені взяли участь у презентації та обговоренні наукових робіт асистентів Антона Ткаченка та Ганни Полікарпової. Колективом кафедри було організовано ознайомлення з навчальним процесом. Викладачі Чукурова університету відвідали практичні та лекційні заняття.

Окрім наукової співпраці, закордонні партнери отримали досвід міжкультурного спілкування. У супроводі завідувача кафедри закордонні гості відвідали бал хризантем в екологічному парку «Feldman Esopark». Також ознайомилися

з пам'ятками історії, архітектури та садово-паркового мистецтва Харкова, у тому числі з Центральним парком розваг Харкова та міським садом імені Т.Г.Шевченка, побували в історичних місцях, зокрема у Шарівці Богодухівського району та у Краснокутському дендропарку.

У ході візиту пан Юміт Ясар і пан Умут Кокбаш зустрілися з начальником відділу міжнародних зв'язків Анжеолою Стацак і співробітниками відділу з метою обговорення можливостей спільної розробки та реалізації міжнародних проектів.

Підсумками перебування турецької делегації у нашому ВНЗ стало досягнення домовленостей щодо подальшої співпраці між кафедрою біохімії ХНМУ та кафедрою медичної біохімії медичного факультету Чукурова університету, а саме створення спільного проекту.

ДОВІДКА

Співпраця з Чукурова університетом розпочалася у 2013 р. з підписання Протоколу в рамках програми академічного обміну «Мевляна». У жовтні 2014 р. було укладено Договір про співпрацю між університетами.

Деталі реалізації напрямів співпраці, окреслених у зазначених документах, обговорювалися у ході офіційних візитів представників Чукурова університету та ХНМУ. У 2014 р. наш університет відвідали перший проректор Чукурова університету проф. Сейхан Тюкель, координатор програми «Мевляна» проф. Юсейін Ертен, заступник координатора програми пані Ольга Кунт. Того ж року відбувся візит офіційної делегації ХНМУ до Чукурова університету у складі першого проректора з науково-педагогічної роботи проф. Валерія Капустника та керівника Навчально-наукового центру проф. Ігоря Завгороднього.

У рамках програми «Мевляна» у 2014/2015 навчальному році участь в академічному обміні взяли 12 викладачів ХНМУ та 4 викладачі Чукурова університету на чолі з деканом медичного факультету. Однією з учасниць обміну з нашого боку була завідувач кафедри біологічної хімії професор Оксана Наконечна, якій вдалося встановити та розвинути зв'язки з кафедрою медичної біохімії турецького університету.

За результатами конкурсу програми 2015 р. були відібрані 2 викладачі, які відвідають Чукурова університет цього навчального року.

*Валентина Федорова, провідний фахівець відділу міжнародних зв'язків,
Анна Французова, інженер з маркетингу відділу міжнародних зв'язків*

НАШІ ПЕРЕМОГИ

Не зупинятися
на досягнутому

Харківський національний медичний університет завжди був і залишається одним із вищих навчальних закладів, студенти якого переконливо демонструють високі результати на наукових студентських форумах та олімпіадах усіх рівнів.

2015 рік став успішним для ХНМУ: студенти нашого університету посіли призові місця не лише в олімпіадах медичної спрямованості, а й у мовно-літературних конкурсах, проведення яких у стінах нашого університету організувала кафедра української мови, основ психології та педагогіки.

У лютому цього року студентка I курсу II медичного факультету Олександра Шарапова посіла II місце в обласному етапі Міжнародного мовно-літературного конкурсу ім. Т.Г.Шевченка. Ця перемога подарувала шанс взяти участь у всеукраїнському етапі конкурсу, де вперше в історії ХНМУ наша студентка посіла призове III місце.

Значний внесок у перемогу студентки зробила викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки, кандидат філологічних наук Т.В.Скорбач. Тривалий час вона очолює роботу наукового гуртка кафедри, чимало її вихованців неодноразово брали участь у наукових і творчих конкурсах. Цьогорічна перемога нашої студентки у республіканському етапі мовно-літературного конкурсу ім. Т.Г.Шевченка є, безперечно, найяскравішим досягненням і кафедри, і педагога, який доклав чимало зусиль до підготовки конкурсантки.

Вітаємо Олександрю Шарапову та бажаємо подальших успіхів у навчанні й творчості! А Тетяні Василівні бажаємо не зупинятися на досягнутому, незважаючи на чималий педагогічний досвід.

*Л.В. Фоміна,
завідувач кафедри української мови,
основ психології та педагогіки, доцент
О.В. Самолисова, викладач кафедри*

Розмову з Олександрєю читайте на стор. 8.

ИНТЕРВЬЮ НОМЕРА

От редакции. В нашем университете на протяжении многих лет трудится удивительный человек – профессор кафедры медицинской генетики, член-корреспондент НАМН Украины, лауреат Государственной премии Украины, почетный гражданин города Харькова **Елена Яковлевна Гречанина**. Вся жизнь Елены Яковлевны посвящена борьбе за здоровье беременной женщины и еще не родившегося ребенка, про-

филактике врожденной и наследственной патологии. Она – основатель и руководитель Медико-генетического центра и Украинского института клинической генетики – делает все возможное, а порой и невозможное, чтобы наши дети росли здоровыми. Накануне своего юбилея несмотря на чрезмерную загруженность Елена Яковлевна ответила на вопросы редактора нашей газеты.

«Если мой опыт пригодится, я буду счастлива»

В.З.: Елена Яковлевна, вы – известный харьковский генетик, ученый с мировым именем, но ведь было время, когда только начиналась ваша профессиональная деятельность? Как вы пришли к своей профессии?

Е.Я.: Видимо, это было божественное провидение. Когда я появилась на свет, мой дедушка-военный мечтал, что я буду врачом. К сожалению, он рано умер, но в жизни моей семьи появился прекрасный доктор, участковый врач Ксения Николаевна. Она была женщиной дворянского происхождения, образованной и интеллигентной. Для нашей семьи настали тяжелые времена: в один год у нас умерли дедушка и папа, в это же время я заболела крупозным воспалением легких одновременно с брюшным тифом. Меня лечили и в какой-то момент врачи решили, что я уже выздоравливаю, и назначили расширенную диету. Мама нажарила картошки, я уселась у окна и собралась есть, но в это время мимо проходила Ксения Николаевна и, увидев меня, закричала: «Остановись!». Она влетела в дом и стала выяснять, кто отменил диету. На ответ мамы, что педиатр разрешил мне все кушать, она сказала, что этот эксперимент мог закончиться смертью. Таким образом, Ксения Николаевна меня спасла, и я это запомнила на всю жизнь. Она удивительный человек, которого я до сих пор помню по доброте, с которой она относилась к людям. Она не была богатой, но, приходя домой к пациентам, никогда ничего не просила для себя, а, наоборот, делилась с ними последним.

Когда я окончила школу с медалью, передо мной открылся большой выбор: меня приглашали на филфак, а я интересовалась культурой Индии и думала поступить на востоковеденье. Но в какой-то момент я поняла, что нужно выбирать, и поступила в медицинский институт и ни минуты не пожалела об этом.

В.З.: Генетика в том виде, в каком она известна во всем мире, в СССР была запрещена. Как вы поняли, что это важное и перспективное направление в медицине?

Е.Я.: Знаете, я еще ничего не поняла, и, что называется, тут ни при чем. Меня пригласил в аспирантуру Иван Иванович Грищенко. В свое время я была старостой кружка по акушерству, после института уехала в Северодонецк, чтобы практиковаться и учиться врачевать. Не прошло и трех лет, как я получила предложение принять участие в конкурсе на кафедре акушерства и гинекологии. Моя мама очень хотела, чтобы я и дальше училась, я вернулась и поступила в аспирантуру. Но, так или иначе, уже первые дни моей работы были связаны с судьбой не родившегося ребенка, с болезнью ребенка, и так, наверное, жизни было угодно, чтобы мне в мои дежурства приходилось и ребенка реанимировать, поскольку анестезиологии как мощной науки на тот момент еще не было. Так зарождался мой интерес к проблеме. Мой учитель всегда говорил, что ребенок, как любой человек, может болеть и даже умереть, и надо нам научиться ему помогать. Поэтому Иван Иванович посоветовал мне для защиты кандидатской диссертации взять тему, связанную с лечением плода.

Сам И.И. Грищенко всю жизнь занимался проблемой коррекции аномалий половой дифференцировки. Он разбивал устаревшие представления о гермафродитизме, о тех несчастных людях, которые на самом деле родились абсолютно нормальными, им нужно было только помочь. Когда я уже защитилась, он меня пригласил и сказал: «Вы знаете, я со своей проблемой зашел в тупик и не знаю, что делать. Дальше можно работать только с позиции генетики. Я вам передаю это дело, вы должны этим заняться». Иван Иванович привез мне из Санкт-Петербурга первую книгу «Хромосомные болезни», которая была издана супругой приват-доцента Сергея Николаевича Давиденкова, одного из основоположников клинической генетики. Я начала читать эту книгу, а Иван Иванович

со своими друзьями, ярчайшими представителями нашего университета – В.А. Белоусовым, Н.Н. Бокариусом и Г.Л. Дерманом – сказали мне, что я должна этим заниматься, а они помогут. Тогда я поняла, что мне не отвертеться, тем более, когда я показала Ивану Ивановичу новую книгу по аномальной половой дифференцировке, изданную в Польше, мне через 10 дней уже назначили лекцию в институте эндокринологии по этой теме. Когда И.И. Грищенко сказал мне, что его методы устарели, я поехала в Санкт-Петербург в Институт генетики. Меня свободно пропустили к ректору, и я рассказала ему о своем желании «научиться генетике». Ректор принял меня очень любезно и после небольшого диалога понял, что я хочу увидеть хромосомы и отправил меня в лабораторию к очень известному специалисту Ю.Л. Горощенко, где я смогла увидеть все, что мне было нужно. Напоследок он мне посоветовал заняться клинической генетикой. Ю.Л. Горощенко я помню до сих пор: и его прекрасные препараты, и его мудрые слова. Он направил меня к жене Сергея Николаевича Давиденкова – Евгении Федоровне. Она вела клиническую группу по генетике, в которой я проучилась месяц и получила свою первую «азбуку» по этому предмету. После я стала оперировать и корректировать аномалии половой дифференцировки. Это была очень важная практика, которая позволяла сочетать акушерство и генетику.

Недавно я пережила приятный момент: мне позволила моя первая пациентка, которую я оперировала в возрасте 9 лет, а мне на тот момент было 24. Многие говорили, что зря она мне доверилась, и что я еще ничего не понимаю, но сейчас эта женщина уже на пенсии, и прожила нормальную жизнь. Это была моя первая пациентка, на которой я знания генетики воплотила в жизнь уже в клинике. Иван Иванович меня в этом поддерживал, ведь у нас было много пациентов со всего Советского Союза: и взрослых, и детей, и это была очень ответственная работа. Также мы занимались перинатальной диагностикой и оценкой внутриутробного состояния плода.

Когда Иван Иванович уходил на пенсию, Валентин Иванович Грищенко попросил направить меня к нему, где я стала работать в другом направлении, и применения моим знаниям в области генетики не было, но я получила бесценный опыт на бесчисленных операциях, ведь Валентин Иванович был блестящим хирургом. Таким образом, 20 лет я занималась генетикой без должности, просто из интереса.

В.З.: Быть первопроходцем всегда трудно, на вашем профессиональном пути вам встречались люди, которые больше помогали или мешали в вашей деятельности?

Е.Я.: В целом, людей, которые верили в то, что мы делаем, было больше. Если бы продолжала существовать клиника Ивана Ивановича, то, конечно, была бы безусловная поддержка. И.И. Грищенко – ученый, который видел намного вперед, человек с открытой душой, который стремился сделать как можно больше добра окружающим, а эта позиция совпадает с моим мировоззрением. В клинике Валентина Ивановича мне пришлось доказывать свою нужность, и когда он остался доволен моими операциями, внес определенную лепту в то, чтобы была получена штатная единица генетической консультации. К сожалению, не все, что верил, мог помочь. Например, Юрий Семенович Верлинский, с которым мы начинали работать, верил в наше дело и очень хотел помочь. С ним мы работали бы гораздо лучше и быстрее, но, к сожалению, ему пришлось иммигрировать в США, где он стал одним из выдающихся специалистов в области генетики. Я думаю, что чисто арифметически, людей, которые хотели помочь, было больше, но я никогда не считала ни тех, ни других: я просто делала свое дело и ни у кого ничего не просила. Своим трудом мы увеличивали количество людей, которые в нас верили, создавали своеобразную

цепную реакцию. С благодарностью всегда вспоминаю людей, которые серьезно помогали. Я никогда не забуду экономиста Харьковского облздраотдела, к которому пришла за советом, когда создавали Центр и кафедру генетики. Я спросила, что же мне делать, смогу ли я управлять всем: и Центром, и кафедрой? И он ответил мне, что если я хочу развиваться, то это необходимо делать по многим направлениям, а самое главное – все должно быть в руках одного человека, несмотря на все трудности, в этом и заключается эффективность.

Благодарна я и заместителю Харьковского облздраотдела, который посодействовал моей встрече с влиятельными людьми в Министерстве, и на другой день уже был подписан приказ о создании Медико-генетического центра. Несмотря на все трудности у меня нет никаких жалоб и претензий к кому-либо. Жизнь показывает, что может быть по-всякому, но в итоге все зависит от тебя. Если будешь идти к своей цели и работать, то ты всегда получишь положительный результат.

В свое время мне на площади Свободы торжественно вручали звание Почетного гражданина Харькова. Я спустилась со сцены, и вокруг меня образовался коридор из людей, которые высказывали мне благодарность. Когда я прошла этот коридор до конца, я сказала себе, что больше ничего мне от жизни не надо, самое главное, что есть люди, которым моя помощь принесла исцеление.

В.З.: На базе Центра проходят школьные олимпиады, студенческие конференции, научные форумы, съезды. Чем для вас определена такая преемственность поколений и экспансия генетики во все слои общества?

Е.Я.: Вы правильно сказали – «экспансия». Когда-то у меня даже была такая статья «Экспансия генетики». Основная причина, почему я этим занимаюсь – необходимость научить генетике. Нет ярче преподавания, чем доклады и представленные результаты исследований. Люди никогда не отказываются приезжать к нам, и делают это не из желания показать свои достижения, а из желания самим научиться у других. Я это называю «знания приедут к нам». Такая форма обучения в виде научных форумов используется нами давно, еще с тех времен, когда мы обменивались знаниями с генетическими Центрами Москвы и Петербурга, и она органично вошла в нашу жизнь.

В.З.: Все истории болезни начинаются и заканчиваются по-разному, откуда вы черпаете энергию, оптимизм, уверенность в себе и медицине?

Е.Я.: Наш Центр только начал работать, и я увидела всю тяжесть больных, которые приходят к нам (а сейчас они приходят еще гораздо более тяжелые, чем раньше), я написала для себя и сотрудников такой банальный известный лозунг: «Если не я, то кто же?». Для нас и для пациентов сыграло позитивную роль то, что действительно все было сосредоточено в одних руках: и кафедра, и генетический центр. В данном случае студенты видят больных, и молодежь растет на медицинской практике. Когда мы взяли на себя ответственность лечить ребенка с аденогенитальным синдромом (гермафродитизмом), и через год к нам пришла чудесная девочка, нормальному развитию которой раньше мешала болезнь надпочечников (ее надо было просто откорректировать), это было невероятное чувство. Я не представляю свою жизнь без операций, но по воздействию на самоощущение такое лечение даже лучше, чем оперативное, ведь пациент годами остается рядом, и ты видишь результат своего труда. Пациенты – это и есть самая главная мотивация для того, чтобы развиваться и работать. Если тебе Бог дарит успех, то начинается нескончаемый поток, непрерывная цепь: мы достигли этого, а значит, можем и больше. Акушерство в этом смысле очень благодатное поле деятельности, особенно с появлением УЗИ, когда врач может отслеживать изменения плода под действием терапии. У меня лежат списки пациентов, в день я принимаю по 15-17 человек, которые уже прошли лечение и не получили результата. И когда мне удается своими усилиями им помочь – не существует большей мотивации для того, чтобы появились силы. Мы дарим друг другу силы: больные нам, а мы им, и если никто не жадничает, то добро, несомненно, возвращается сторицей.

В.З.: Лечение редких болезней требует больших материальных затрат, а вместе с этим и государственной поддержки, скажите, работают ли сегодня правительственные программы?

Е.Я.: Лечение – это действительно позитивный показатель. Сейчас весь мир серьезно занимается редкими болезнями. Оказывается, если страна занимается редкими болезнями, значит, у нее есть инновации, она передовая, развивает другие науки: эпигенетику, геномную инженерию, создает рабочие места. То есть приобретает себе от этого еще и определенную экономическую выгоду. Далее, если человека не лечить, он будет стоять в 5 раз

дороже государству, чем если его лечить. Это общеизвестная истина, и мы это доказали в одной из наших работ. Поэтому проблема редких болезней имеет планетарное значение.

Но у нас никогда не было спокойно в этом отношении. Когда ввели программу скринингов, обязательным условием стало обеспечение всеми этапами этой программы. То есть не только выявить, но и уточнить, а потом лечить и дать возможность родить здорового ребенка. Первые годы было действительно трудно, пока общество привыкло к этому. В большинстве стран работают мощные социальные программы, которые снимают с государства часть нагрузок. На сегодняшний день подсчитали, что для обеспечения всех больных детей в Харьковской области нужно 57 млн грн на один год. Это большая сумма, и государство самостоятельно не сможет обеспечить нас финансово. Обязательно должны быть инвесторы и меценаты, так делается во всех странах. Например, в США государство обеспечивает питанием детей с фенилкетонурией только до 10 лет, а после этого присоединяются общество и меценаты. Это жесткая политика, но она перекрывается социальными программами. Чем быстрее разовьется такая система, тем быстрее государство начинает получать выгоду от редких болезней.

Когда ко мне приходят представители общественных организаций и предлагают сделать ассоциацию редких болезней, я спрашиваю, почему они не задумываются над созданием спутниковой ассоциации. Безусловно, нужно государству напоминать о его функциях, но не нужно забывать и о том, что мы с вами – тоже государство. Например, можно организовать небольшой цех пошива одежды для детей с синдромом Дауна бесплатно или по низким ценам. Это будет большая помощь государству, а таких ассоциаций наберется десятки, и если каждый будет делать что-нибудь полезное, то мы быстрее придем к сознательному гражданскому обществу.

Особенно тяжело говорить на эту тему, потому что сегодня критическая ситуация в стране, и мы не знаем, будут ли больные дети получать специальное питание уже через месяц. Но то обстоятельство, что за последние два года проблемы пациентов с редкими болезнями стали частью государственной политики, действительно внушает надежду. Поэтому несмотря ни на какие сложности я уверена, что постепенно мы из этой ситуации выйдем, только каждый из нас тоже должен сделать что-то полезное для страны, без этого не получим положительного результата.

В.З.: Вы стали депутатом Харьковского областного совета, как депутатские полномочия помогут вам в решении современных задач и проблем в области генетики?

Е.Я.: Во-первых, я никогда не занималась политикой и всегда говорила абсолютно одни и те же слова каждому Президенту, что моя святая обязанность как профессионала и гражданина состоит в том, чтобы не снизилось количество и качество народа Украины. У меня не было никакой соревновательной доминанты, но мне было очень приятно, что люди безо всякой агитации с моей стороны проголосовали за меня. За месяц до выборов мне позвонил председатель Харьковского облсовета и попросил меня поработать, но я не думала, что речь идет о выборах. Через неделю я это поняла. Я решила, что не имею морального права отказывать, и не важно, кто меня выдвигает, ведь меня просят работать именно в медицинской сфере. После выборов было официально заявлено, что я буду работать именно в сфере редких болезней, и меня это вполне устраивает. Тот опыт, который накопился в нашей альма матер, не пропадет, он должен быть внедрен на всех уровнях. Кроме того, я вижу эту проблему изнутри. Если мой опыт пригодится, я буду счастлива.

Я испытываю огромное чувство гордости от того, что живу в Украине, в городе Харькове, работаю в Харьковском национальном медицинском университете. Это чувство патриотизма, о котором мы так много сейчас говорим. Я очень люблю нашу страну, но она нами же «знедолена». И если в нас проснется чувство неравнодушия, тогда все будет хорошо. Я иногда провожу довольно жесткие разговоры с молодежью на эту тему. Врача должна волновать и судьба больного, и судьба людей, и судьба страны, а его самоотдача родной Украине, любящей его, должна быть абсолютной.

Виктория Захаревич

Шановна Олено Яківно, прийміть щирі вітання від ректорату університету, колег і студентів із ювілеєм та обранням на посаду депутата Харківської обласної ради! Бажаємо Вам міцного здоров'я, невичерпної енергії, натхнення, оптимізму й нових плідних здобутків! Впевнені, що Ваш професіоналізм, ініціативність і відповідальна депутатська робота сприятимуть прогресивному розвитку суспільства та створенню гідного рівня життя громадян.

«Актуальные проблемы экспериментальной и клинической биохимии»

12–13 октября на кафедре биохимии прошла III Межвузовская научно-практическая конференция «Актуальные проблемы экспериментальной и клинической биохимии», посвященная 130-й годовщине со дня рождения А.В. Палладина. В работе конференции приняли участие 75 человек, среди которых 22 студента, интерны, бакалавры, молодые ученые, кандидаты и доктора медицинских и биологических наук нашего университета и других вузов города.

С приветственным словом к участникам конференции обратилась заведующая кафедрой биохимии профессор Оксана Наконечная и руководитель научного кружка доцент кафедры биохимии Татьяна Горбач. В своем выступлении они отметили необходимость систематического ознакомления студентов, молодых ученых и представителей практической медицины с проблемами экспериментальной и клинической биохимии, а также с современными методами исследований. Основ-

ный доклад конференции был посвящен 130-й годовщине со дня рождения А.В. Палладина, имя которого в наше время стало символом достижений отечественной науки и источником, кото-

рый дает силу и вдохновение последователям и молодым ученым не сходить с пути, искать и исследовать новые просторы науки. На конференции были представлены 28 устных и 11 постерных докладов.

Закончился научный форум подведением итогов работы, вручением дипломов и сертификатов.

Первое место было разделено между студенткой VI курса I медицинского факультета Евгенией Лукьяновой и аспирантами кафедры педиатрии №2 Юлией Васильченко и Марией Яворович (Харьковский национальный медицинский университет). Второе место заняли студенты IV курса Одесского национального медицинского университета Иванна Мясковская и Алексей Наговицын, а также студентка V курса I медицинского факультета нашего университета Анна Отчик. Третье место присуждено студентке II курса II медицинского факультета Наталье Сучковой и студентке V курса III медицинского факультета Марии Кукушкиной (Харьковский национальный медицинский университет).

По материалам кафедры биохимии

МІЖВУЗІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

Вивчаємо історію українських збройних формувань

26 жовтня Центр медичного краєзнавства провів міжвузівську студентську наукову конференцію «Історія українських збройних формувань від найдавніших часів до сьогодення».

У конференції взяли участь студенти Харківського національного медичного університету, Харківського національного університету будівництва та архітектури й Харківського університету повітряних сил ім. І. Кожедуба.

Представники I курсу II медичного факультету ХНМУ Є.Слонецький та Є.Невхорошев присвятили свої доповіді козацькій добі, а студент II курсу I медичного факультету Д. Наумов та студентка I курсу архітектурного факультету ХНУБА

Є.Волікова досліджували питання, пов'язані з діяльністю ОУН-УПА. Сучасні історичні події, а саме проведення антитерористичної операції на Сході України, знайшли своє відображення у доповідях курсантів університету повітряних сил Є.Кирпенка, А.Петренка та В.Веденьєва. Вони розкрили роль авіації та захисту Донецького аеропорту в спротиві проти агресора.

Усі доповіді супроводжувалися змістовними та яскравими презентаціями. Робота конференції тривала на секційних засіданнях.

Г.Л. Демочко, директор Центру медичного краєзнавства

КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ

Вшанування пам'яті – обов'язок нащадків

Цього року кафедра суспільних наук заснувала нову навчально-наукову конференцію, присвячену історичній специфіці Київської Русі.

Вона має на меті навчити студентів-першокурсників готувати доповіді, тези та презентації, ознайомити їх із особливостями роботи наукових конференцій. Цей перший корисний досвід вони зможуть застосовувати в подальшій роботі, зокрема під час участі в конференціях за фахом.

27 жовтня пройшла перша така конференція, присвячена пам'яті Володимира Великого – знакової фігури в історії східного слов'янства. За його князіння Давньоруська держава сягнула свого найвищого розквіту та могутності. Цього року виповнюється 1000 років від дня його приставлення, а вшанування пам'яті є обов'язком нащадків.

Уперше серед учасників превалювали студенти III та IV факультетів, хоча були й представники інших. Це є великим плюсом, адже раніше їх найменше залучали до участі в конференціях. Загалом було заслухано 18 доповідей.

Зі вступним словом до студентів звернувся голова оргкомітету, окресливши цілі конференції. Спектр охоплених тем був доволі широким: від економіки давньоруських міст до ролі жінок в історії Київської Русі. Найбільш популярними були теми, присвячені князю Володимирі та його здобуткам.

За результатами конференції диплом I ступеня отримала студентка III медфакультету Альона Сідора за доповідь про особисте життя князя Володимира, II ступеня – студентка IV медфакультету Анастасія Чуйко за доповідь «Язичницька реформа князя Володимира», III ступеня – студентка II медфакультету Людмила Некрасова за роботу з порівняння озброєння Київської Русі та західноєвропейських країн, що викликала неабиякий інтерес.

Крім того, за кращу презентацію отримала грамоту Ганна Гончаренко, за ораторське мистецтво – Катерина Большман, за активну участь були заохочені Людмила Кравець, Аліна Паніна, Христина Артюшенко, Маргарита Пруденко та Анна Питель.

Закрив конференцію заступник декана III факультету з виховної роботи старший викладач Олексій Троценко, який високо оцінив якість доповідей учасників та побажав їм подальших успіхів та творчої наснаги.

Володимир Альков,

старший викладач кафедри суспільних наук, голова оргкомітету конференції

С ЮБИЛЕЕМ!

ДОБЛЕСТЬ, ЧЕСТЬ И ДОСТОИНСТВО

28 ноября 2015 года отмечает свой юбилей проректор по административно-хозяйственной работе Борис Антонович Залевский, которого мы знаем как человека с большим жизненным опытом, строгого, порой сурового, но справедливого, что позволяет ему разобраться в самых сложных ситуациях.

Борис Антонович родился в с.Голоскив Каменец-Подольского района Хмельницкой области, где и сейчас живет его мама. После окончания школы Борис выбрал военное призвание и поступил в Камышинское высшее военное командное инженерно-строительное училище, которое окончил в 1973 году. Его служба в рядах Вооруженных сил Украины длилась почти 30 лет, и в 1997 году он уволился в звании полковника с должности заместителя начальника Центрального специального управления Министерства обороны Украины.

Еще со школьных лет Бориса Залевского интересовали исторические события, история родного края и страны в целом. Это послужило поводом для получения второго высшего образования в Каменец-Подольском государственном педагогическом институте им. Ивана Огиенко, исторический факультет которого он закончил в 1981 г. с дипломом специалиста по истории.

Спартакиада

Годы службы в армии были содержательными, сопровождалась трудностями и испытаниями, которые Борис Залевский достойно преодолевал. Чего только стоит география его службы, начиная с Беларуси, Забайкалья (с. Укурей, пст. Арета, г. Могоча, пгт. Амазар) и заканчивая Якутией (Республика Саха, п. Тикси) и Дальним Востоком (г. Сквородино, с. Джалинда, п. Албазино).

Борису Антоновичу по роду службы приходилось общаться с разными людьми и решать непростые задачи. Строгость и требовательность, ответственный подход к работе тесно переплетаются с его талантом руководителя и хозяйственника.

Все его качества пригодились в один из критических моментов для нашей страны – в 1986 году во время трагедии на Чернобыльской АЭС. В это непростое время возглавляемое им подразделение проявило максимум профессионализма в ликвидации последствий катастрофы. Борис Антонович семь раз был откомандирован на ЧАЭС, где руководил работами, которые выполняли воинские подразделения.

Опыт и талант руководителя Б.А. Залевского всегда были востребованы. Он работал заместителем директора АТ производственного объединения «Оргтехком», заместителем директора по административно-хозяйственной работе Харьковского областного центра профессионально-технического образования №2. В 2006 году Борис Антонович пришел в ХНМУ на должность проректора по административно-хозяйственной работе. Под его руководством отремонтированы учебные корпуса и студенческие общежития, установлена система автономного отопления. Борис Антонович участвует в реализации проекта создания безопасной среды в университете: в 2011 году установлена пропускная система и система видеонаблюдения. Он постоянно работает над планом улучшения условий труда сотрудников и студентов университета. Борис Залевский занимается саморазвитием, совершенствованием навыков и стремится к получению новых знаний. Не так давно он окончил Украинскую инженерно-педагогическую академию.

Профессиональная деятельность Б.А. Залевского отмечена государственными наградами, в числе которых орден «За службу Родине» III ст., медаль «За боевые заслуги»,

Начальник штаба в Арете

Чернобыльские будни

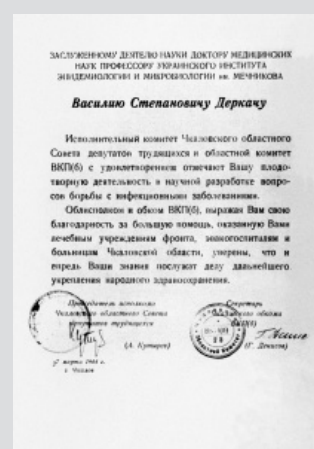
медаль «Герой Чернобыля», почетные грамоты, благодарности и т.д.

В день юбилея коллектив Харьковского национального медицинского университета от всей души поздравляет Бориса Антоновича и желает крепкого здоровья, оптимизма, творческого применения накопленного опыта и знаний, а также неисчерпаемой энергии для реализации намеченных проектов и идей!

АЛЬМА МАТЕР – 210

Історія
ХНМУ
В документах

Почесна грамота
Президії Верховної Ради
Киргизської РСР
А.М. Утевському
(1944 р.)

Подяка Виконавчого комітету
Чкаловської обласної ради
В.С. Деркачу за плідну діяльність
у науковій розробці
питань боротьби
з інфекційними хворобами
(1944 р.)

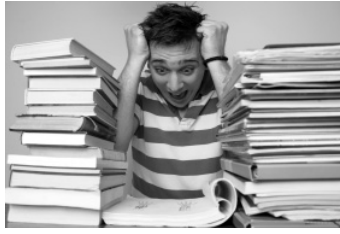

Диплом Б.Я. Задорножого –
Почесна грамота доктора
Познанської медичної академії
(1969)

Быть студентом ХНМУ? Да легко!

Студенческая жизнь... Самые лучшие годы – об этом нам твердят родители, преподаватели, старшие друзья. Именно в этот период мы узнаем много полезной и интересной информации, находим настоящих друзей, встречаем любовь всей жизни, справляемся с самыми нереальными задачами, которые нам готовит университет и взрослая жизнь.

Что же отличает человека с высшим образованием? Это прежде всего умение выходить из любых трудных ситуаций! Выучить весь курс анатомии на экзамен за ночь? Да легко! Сдать четыре модуля в один день – практикуем. Спать по 3 часа в сутки? Бывает!

Во всей этой суете будней студентов-медиков так мало времени для того, чтобы помечтать, погрузиться в волшебный мир своих иллюзий. О чем же мечтают студенты? Наверное, каждый из вас первым делом скажет: «Выспаться!». Студенты такие интересные существа: им удается за 2 минуты погрузиться в глубокий сон прямо на паре, сидя перед преподавателем. Интересно, а что же им снится в этот момент?

Екатерина Бортник,
глава сектора медиа-пространства III медфакультета

Святкуємо по-справжньому!

Кожен студент-медик протягом навчального року живе з думкою про те, що хоча б один день на рік він має змогу й повноцінне право відпочити від нескінченної кількості тестів та опрацювання матеріалу. Це той день, коли студент не спить до ранку не тому, що попереду на нього чекає фізіологія, патанатомія чи фармакологія, а тому, що він по-справжньому святкує День студента!

Ви ще не вгадали, як саме будете розслаблятися цього року? У наш час у багатьох країнах світу трапляються курйози з дотриманням традицій цього свята. Святкування Дня студента в різних державах дуже схожі, суть їх зводиться до того, щоб якомога веселіше, вишуканіше відзначити це молодіжне свято. Але є такі, які особливо вражають!

У XVIII столітті в Оксфордському університеті існувала традиція, за якою студент міг приносити із собою пиво на заняття або цим напоєм міг пригостити його викладача. Проте я не думаю, що саме ця ідея стане доречною у нашій альма матер.

Ось, наприклад, у Єльському університеті до Дня студента проводиться незвичайний забіг – його учасники вбираються в «костюми Адама і Єви». Цей захід з присмаком ексгібіціонізму і протесту неодноразово показували у відомих американських комедіях. Як ви гадаєте, чи знайдеться хтось такий сміливий?

У Португалії в цей день у парку виступають музичні групи, а завершується все святковою ходою через усе місто. Студенти кожного університету надягають свою форму й тримають у руках

папку зі стрічкою, що символізує їхній навчальний заклад. Кращі студенти не просто йдуть по місту, а пересуваються в кузові вантажівки. Першокурсники ж певну частину шляху повинні... повзти на колінах! Схоже на жорстокі знущання... Думаю, що після цього подрапанним першокурсникам бажання ставати студентами відіб'є назавжди.

У Фінляндії в День студента мольдь отримує студентські капелюхи, які символізують перехід у доросле життя. У місті Гельсінкі святкування починаються церемонією одягання на голову статуї Хавіс Аманди капелюха. Честь надіти студентський капелюх переходить від одного навчального закладу до іншого.

Ну що, шановні студенти, ви ще не змінили плани на подальшу ніч, коли студенти якомога сильніше намагаються забути про навчання?

Не забувайте свої студентські роки, формуйте свої особливі традиції і пам'ятайте, що вони залишаться у вашій душі назавжди!

Катерина Питомець,
координатор сектору медіа-простору I медичного факультету

КРАЩИЙ СТУДЕНТ

«Я сподівалася на успіх»

Цього року за результатами V Міжнародного літературно-мовного конкурсу ім. Т.Г.Шевченка вперше в історії Харківського національного медичного університету наша студентка посіла призове III місце. Редакція газети поспілкувалася з призеркою – студенткою II медичного факультету **Олександрою Шараповою**.

В.З.: *Олександра, скажи, будь ласка, звідки ти родом і хто виховав у тобі таку повагу до рідної мови та традицій свого народу?*

О.Ш.: Народилася я в Алчевську Луганської області. Мій дідусь родом з Київщини, він розмовляє російською мовою, але українською теж добре володіє. Змалечку він співав мені українські пісень, розповідав українські казки, тому з дитинства в мене виник інтерес до українських традицій. Потім у школі в мене були дуже добрі вчителі з української мови: Галина Василівна Ворвулева, на жаль, її вже немає, та заслужений вчитель України Раїса Федорівна Рибаченко. Вона ще навчала мою маму, а потім також навчала й мене.

В.З.: *Під час навчання в школі ти брала участь у літературно-мовних олімпіадах, конкурсах?*

О.Ш.: Так, у школі з 4-го класу брала участь в конкурсі ім. Петра Яцика, у міських олімпіадах та в конкурсі ім. Т.Г.Шевченка із самого його початку. Кожного разу отримувала призові місця на міських та обласних рівнях. Коли оголошувався конкурс, питань не виникало, я завжди залюбки брала в них участь.

В.З.: *Конкурс досить тривалий у часі. На якому з етапів тобі було найважче? Чи вірила ти в перемогу?*

О.Ш.: Не скажу, що було важко, скоріше – цікаво. Про перемогу я теж не замислювалася, просто намагалася висловити свої

думки. Я розуміла, що твір вийшов непоганий для університетського рівня, але я не знала, як його оцінять на рівні Харкова й області, та які в мене є шанси. Але я сподівалася на успіх.

В.З.: *Перемога в міжнародному конкурсі – величезний успіх, твій і твого наставника, хто допомагав готуватися до участі у конкурсі?*

О.Ш.: Саме до конкурсу мене готувала викладач кафедри української мови, основ педагогіки та психології Тетяна Василівна Скорбач, вона дала мені літературу та допомогла зорієнтуватися в конкурсних питаннях. А після того, як я здобула перемогу, мене всі вітали, телефонували й дуже раділи за мене.

В.З.: *Які книжки ти читаєш і хто твій улюблений автор?*

О.Ш.: У житті спілкуюся російською, а книжки читаю на різну тематику. Для мене немає різниці, якою мовою написана книга, аби сюжет був захопливий. З українських авторів я найбільше люблю Григорія Квітку-Основ'яненка, Ліну Костенко, Тараса Шевченка, Івана Франка.

В.З.: *Ми тебе щиро вітаємо та бажаємо перемог ще й у медицині!*

О.Ш.: Дякую!

Вікторія Захаревич

Расправь крылья!

Человечество стоит перед выбором: свобода или счастье, и для подавляющего большинства счастье – лучше.
Дж. Оруэлл

Пару лет назад мне пришлось освобождать целую полку в комнате для новых друзей. В нашем доме поселились два пернатых комочка, два волнистых попугайчика. Памятуя историю о золотой клетке, как-то само собой мы решили, что птицам нужно пространство, нужна воля и небо, поэтому клетка всегда открыта. И вот, спустя два года, я поняла, что это была абсолютно пустая затея, потому что за все время мои питомцы даже не попытались вылететь. Хотя, может, и попытались, но страх перед новым и неизведанным заставляет их любоваться небом исключительно через прутья.

Итак, есть в мире мои попугаи, а есть в мире я и мои друзья. Мы студенты, и нам вроде бы неплохо живется. Мы догадываемся, что где-то рядом с нами есть потрясающее пространство возможностей для нашей молодости, активности и креативности. Но так ведь уютно ехать в университет и из университета в обнимку с учебником, а что-то большее... да мало ли, чем оно грозит. Вдруг весь этот большой мир окажется всего лишь мыльным пузырем? Да и собственно, это ж надо вставать с жердочки, расправлять крылья, махать ими, в конце концов.

А еще очень удобно не принимать решения самостоятельно. Кто-то выше рангом решил, что должно быть так, а мы и рады, ведь нести ответственность за выбранный путь – нелегкая работа. И перед совестью сразу есть отговорка: «Ну, а что я могу сделать?». Мы забаррикадировались в своем комфорте, а ведь когда-то все было совершенно по-другому, в далеком 1990 году именно студенты вышли бороться за независимость нашей страны.

Не все потеряно, есть среди нас способные выйти из зоны комфорта и начать что-то делать. Студенты Харькова отвоевали себе льготы на метро, студенты Сум вернули непонятно потраченные деньги в бюджет университета, в Киеве студенты борются за свои права.

Студент – это состояние души!

Студент – это звучит гордо. А если ты учишься в медицинском университете, можешь гордиться собой вдвойне! Конечно, студенты – особые люди: хитрые и изворотливые, порой нагловатые, самоуверенные, не принимающие критики, но вместе с тем жизнерадостные и позитивные.

В стенах университета мы пропитываемся медицинским духом с самых первых дней. Мы полюбили наши белые халаты до такой степени, что кажется, если попросить студента-медика одеться, то он вместо кофты или куртки машинально натянет халат с шапочкой.

Учеба – это самое главное в жизни человека. Мы приходим, чтобы получить знания для своего будущего, готовы сутками сидеть над учебниками, приходиться на передачу раз за разом, потому что мы должны учиться! Каким бы тяжелым не был этот процесс, мы настолько к нему привыкли, что даже неожиданный экзамен на следующий день нас не пугает.

У первокурсников этот день студента самый первый, а потому такой долгожданный. Приходит понимание того, что они уже

не дети, а студенты! Именно поэтому праздник отмечают по-особенному: с размахом, радостью и воодушевлением.

Многие студенты живут в общежитии, что дает возможность почувствовать самостоятельную жизнь на себе. Конечно, что может быть лучше, чем 40-минутные очереди в душ, постоянно заканчивающаяся еда, вечный шум и кавардак?

Настоящие студенты обладают безграничной фантазией, порой до такой степени, что удивляют сами себя. Они могут списать, даже если поместить их в закрытое помещение с видеокameraми и наблюдателями. Они сочинят такую жалостливую историю, что преподаватель не сможет не поставить зачет, даже если знает, что это ложь. Но как не оценить такую креативность?! Помните, студенты всегда найдут выход из любой ситуации. Потому что студент – это состояние души!

Студенческий праздник должен стать для первокурсников некой ступенькой в новый мир, а для старшекурсников – минутой отдыха и счастья!

Дарья Шевченко, I медфакультет

Даешь развлечения!

В этот день может случиться многое, а может, и нет. Все зависит от вас, дорогие читатели! В напряженной череде событий всегда можно найти время для отдыха, например, в день студента. Радостное утро после долгожданного полноценного сна сразу же настраивает на позитив. В этом еще могут помочь пара чашек кофе, но не суть. И вот, набравшись позитива, можно засесть за уроки. Ой, я что-то путаю. Ведь это не обычный день, а день студента. Значит, долой уроки – даешь развлечения!

И вот студент, осознав, что сегодня его день, откладывает в сторону учебную литературу и погружается. Во что? Правильно, в раздумья. Чем бы таким сегодня заняться? Может пойти поспать или поиграть в видеоигры, не утруждать себя всякими раздумья-

ми и просто, хотя бы на один день, пустить все на самотек. В любом случае это дело ваше, но исход должен быть один – день этот должен запомниться. Одним из лучших вариантов будет пойти погулять вместе с друзьями, выбраться на природу или же заняться активным отдыхом и спортом. К примеру, не стоит ждать понедельника, чтобы начать бегать по утрам, а осуществить это уже сейчас, потом вспоминая, что у тебя хватило смелости совершить важный поступок. Однозначно можно сказать, что решение, как провести день студента, остается за вами, в любом случае вы сделаете правильный выбор и получите массу положительных эмоций!

Алина Лунина, координатор сектора медиа-пространства I медицинского факультета

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ

БЕЗКОРИСЛИВА ДІЯЛЬНІСТЬ НА БЛАГО СУСПІЛЬСТВА

«Поспішайте творити добро!» – звертався до людей герой казки А. Сент-Екзюпері «Маленький принц». А чи завжди ми готові прийти на допомогу один одному, чи відчуваємо потребу в піклуванні про інших? Так, слід завжди пам'ятати, що навколо нас люди: те, що віддаєш їм, бумерангом повернеться до тебе.

Близькі та зовсім незнайомі люди розраховують на вашу щирість та співчуття, очікують добрих справ. Ось чому так важливо вміти знаходити можливість творити добро, допомагаючи оточуючим з радістю, без похвалляння. Готовність прийти на допомогу стає частиною життя кожного медичного працівника. Сьогодні конкретної допомоги потребують батьки, люди похилого віку, діти, що залишилися без піклування дорослих, хворі та одинокі, наші ровесники з дитячих будинків та шкіл-інтернатів, на долю котрих випали тяжкі фізичні та моральні випробування. Саме тому в Харківському національному медичному університеті існує студентська волонтерська організація. Кожен бажаючий може приєднатися та стати волонтером.

СКОВОРОДИНІВСЬКІ ЧИТАННЯ

Філософи у пошуках щастя

6 листопада в Національному літературно-меморіальному музеї Г.С. Сковороди відбулися X студентські Сковородинівські читання «Друг твій Варшава»: актуальність ідей Григорія Сковороди».

Учасники конференції в супроводі викладачів кафедри філософії Т.М. Кучери та В.В. Дейнеки відвідали екскурсію музеєм та пам'ятним місцем меморіального комплексу, насолодилися надзвичайною красою природи, відчули творчу атмосферу, у якій творив великий народний мислитель Григорій Сковорода. Студенти ХНМУ взяли активну участь у заході, виступили з доповідями, у яких розглянули найважливіші філософські ідеї Г.С. Сковороди.

З давніх часів повелося, що кожна людина все своє життя шукає щастя, над цим питанням багато розмірковував і наш великий філософ. Саме тому усіма науковими роботами учасників заходу наскрізною ідеєю пройшла тема пошуку щастя. Вивчаючи таку важливу тему творчості Григорія Сковороди я запитала себе, а що для мене є щастя? І з цього приводу я написала вірш:

А щастя – то між іншим рідний край,
То сонце в небі, пташечка на волі,
То ввечері з коханим теплий чай,
І дотик материнської долоні.
А щастя – просинятися кожен день,
І бачити, як сльози ллє природа,
І чути дивний дзвін простих пісень,
З коханим шепотіти – насолода!
А щастя – дивний світ простих речей,
Це радість, це з людиною дружити,
Це дивний дотик думок і ідей.
А щастя – це можливість просто жити!

Марина Резнік, І медичний факультет

З 12 жовтня в університеті традиційно проходить тиждень хоспісної та паліативної допомоги, що є нагодою для того, щоб пригадати останні події волонтерського руху Харківського національного медичного університету.

Наші студенти надають різні види допомоги: доглядають за людьми похилого віку, організують дозвілля для дітей-сиріт, піклуються про хворих тощо. Так, наприклад, влітку наші волонтери допомагали проводити ремонт будівель благодійного фонду «Квіти життя», який займається проблемами дітей-аутистів. 19 вересня команда волонтерів «Ери Милосердя» пригостила більше 100 пацієнтів обласного хоспісу хлібопекарськими виробами, молоком, печивом і цукерками. Наші студенти намагаються допомагати людям не лише матеріально, а й надавати моральну підтримку. Мешканці хоспісу вже з нетерпінням чекають на візит своїх друзів-волонтерів, і наразі в рамках тижня паліативної допомоги вони також не залишилися без уваги.

Окрім заходів з реалізації паліативної допомоги, студентська волонтерська організація ХНМУ співпрацює з Департаментом у справах сім'ї, молоді та спорту та з волонтерами міста Харкова. Наші студенти брали участь у таких заходах міста, як Всеукраїнські змагання з тхеквандо, організація масштабного заходу «Харків – спортивна столиця», «Ніч Науки». Команда ХНМУ взяла участь у турнірі з інтелектуальної гри «Мафія», в першому етапі конкурсу «Молода Республіка поетів», який проводився в рамках Х Львівського міжнародного літературного фестивалю та ін.

Багато напрямків волонтерської роботи ще перебувають на стадії розвитку, адже тільки безперервний рух дає змогу досягати поставлених цілей. А у цьому випадку загальною метою є безкорислива діяльність на благо суспільства.

Марина Шкільнюк, координатор сектору медіа-простору Студентської ради

МЕЖВУЗІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

Обговорюємо загально-філософські проблеми людини

14 листопада відбулася XVI міжвузівська наукова конференція за матеріалами студентсько-аспірантського семінару «Філософські проблеми людини та сенс її буття».

Захід відбувся на базі постійних організаторів Національного технічного університету «ХП». Вже традиційно активну участь у цій конференції беруть студенти нашого університету, які завжди гідно представляють свій ВНЗ серед інших вишів-учасників.

Даний науковий захід викликав живий інтерес з боку студентів-медиків вже на підготовчому етапі. Через велику кількість охочих виникла потреба у ретельному відборі учасників та допуску тільки найкращих та найякісніших доповідей.

Беспосередньо сама зустріч та численні дискусії відбувалися в дружній атмосфері, що сприяло відкритому обміну думками між студентами вищих навчальних закладів. Конференція об'єднала доповідачів, які виступали з сучасних проблемних питань, а обговорення відбувалися різними мовами, зокрема, українською, російською та англійською. Завдяки сталому процесу міжкультурної комунікації, що активно реалізується у вишів Харківщини, студенти-іноземці VI факультету не відчували жодної відчуженості від спільного діалогу та охоче брали участь в обговоренні різних тем.

За підсумками роботи конференції 29 студентів ХНМУ отримали заохочувальні грамоти, що підкреслює інтерес з боку нашого студентства до участі в подібних наукових заходах. Тенденція останніх років дозволяє сподіватися на те, що в подальшому студенти-медики будуть ще активніше долучатися до обговорення загальнофілософських проблем людини, без яких неможливе якісне осмислення проблем медицини.

В.В. Дейнека, асистент кафедри філософії

ГЕНДЕРНА ОСВІТА

Гендерне поєднання науки та мистецтва

12 листопада на кафедрі філософії відбулася значна подія – міжвузівська науково-практична конференція «Гендерні репрезентації української жінки в культурі, науці та медицині».

Напередодні у фойє була розгорнута яскрава виставка плакатів за темою конференції. Вступне слово промовила завідувач кафедри філософії професор Алла Петрівна Алексєєнко. Також красномовні та теплі напутні слова ми почули від проректора професора Івана Васильовича Летіка та директора Центру гендерної освіти Катерини Іванівни Карпенко. З радістю відгукнулися на наше запрошення лауреати літературних премій України Олег Євгенович Бондар та Ольга Валеріївна Біда.

Крім студентів нашого університету, активну участь у заході взяли студенти Національного технічного університету «ХПІ» та Харківської гуманітарно-педагогічної академії. Учасники конференції презентували свої доповіді за допомогою мультимедійної трансляції, що позитивно сприймалося вдячною аудиторією. Декілька студентів порадували нас виконанням народних пісень про кохання та українських жінок. Із власними віршами за тематикою конференції виступили студентки університету Тетяна Петренко, Вероніка Черкунова, Тетяна Кулик та Дар'я Яковлева. Усі присутні отримали науковий досвід та збагатили свій внутрішній світ. Гості медичного університету посіли призові місця й були нагороджені почесними грамотами. Учасники заходу висловили надію на подальший розвиток та започаткування традиції щорічного проведення конференції!

Я так хочу
узнати любовь

Хочу саму себя познать
Красиво, точно, сладко, нежно,
Успеть, догнать и перегнать,
Спеша, стремительно, мятежно.
Увидеть первой, рассказать,
Услышать, повторить мгновенно,
Соединить, скрепить, связать
Обыденно и сокровенно.
Желать, надеяться, мечтать,
Любить греховно и духовно,
И, падая, опять взлетать
Условно, но беспрекословно.
Любовь двоих в природе есть,
Любовь к родителям и детям,
К работе, как не перечесть,
К друзьям, коллегам и соседям.
Желаю, чтобы в жилах кровь
Бурлила, как ручьи весной!
Я так хочу узнать любовь!
Любовь, всегда живи со мною!

Тетяна Петренко,
VI курс, I медфакультет

АЛЬМА МАТЕР – 210

Їх імена вписані
в історію ХНМУ

Альперн Данило Овсійович
(1894–1968) –
член-кореспондент АН УРСР,
заслужений діяч науки УРСР,
професор, завідувач кафедри
патологічної фізіології ХМІ

Белоусов
Володимир Олександрович
(1895–1971) –
член-кореспондент АМН СРСР,
заслужений діяч науки УРСР,
професор, завідувач кафедри
дитячих хвороб ХМІ

Деркач Василь Степанович
(1894–1975) –
член-кореспондент АМН СРСР,
заслужений діяч науки УРСР,
професор, завідувач кафедри
мікробіології ХМІ

Цейтлін Олександр Захарович
(1894–1985) –
член-кореспондент АН УРСР,
заслужений діяч науки УРСР,
професор, завідувач кафедри
загальної хірургії ХМІ

К 70-ЛЕТИЮ ВЕЛИКОЙ ПОБЕДЫ

БУДНИ АВИАЦИОННОГО МЕХАНИКА

В сентябре 1940 года после окончания средней школы я поступил учиться в авиационное училище гражданского воздушного флота на механика по эксплуатации самолетов. Однако в январе 1941 года нас, курсантов, перевели в военное Серпуховское объединенное училище летчиков и механиков. Тут нас и застала война.

Что особенно ярко врезалось в мою память, какие эпизоды Великой Отечественной войны запомнились? Прежде всего сам труд авиационного механика – труд напряженный, кропотливый, порой незаметный. Нам, механикам, надо было в самых экстремальных условиях, нередко под бомбардировкой врага, в любую погоду, днем и ночью так подготовить материальную часть самолета, чтобы он был способен в руках летчика выполнять любые задания. Поэтому я считаю труд авиационного механика также подвигом.

Какой бы хотелось вспомнить эпизод из того страшного времени? Это было уже на границе Польши и Германии. Нас подняли в полночь. Командир полка сообщил нам, что на территорию так называемой «ничейной земли» упал подбитый немецкими истребителями наш штурмовик ИЛ-2. Неизвестно, остался ли летчик живым. Надо немедленно ехать к «ничейной земле» и спасти летчика, если он не разбился насмерть. В числе трех механиков был и я. Мы вызвались добровольно.

Когда мы подъехали на машине к границе «ничейной земли», нас встретили советские офицеры Наблюдательного пункта. Они показали нам торчащее из земли крыло штурмовика, врезавшегося в землю, и предупредили, что наш самолет «пристрелен» фашистами, то есть каждый, кто покажется у самолета, мгновенно будет изрешечен пулями. Нам посоветовали ждать ночи. Но мы не могли так поступить. Возможно, летчику, если он еще жив, нужен глоток воды или перевязка. Мы поползли к самолету, но уже через минуту нас засекли. Пронзительно тонко зажужжали снаряды, которые разорвались в нескольких шагах от нас. Мы были засыпаны комьями земли. Пришлось вернуться к НП ни с чем. Тогда кто-то из нас (точно не помню, кто) предложил взять косы, и как немцы-крестьяне, которые между паузами перестрелок косили рожь, также замахать косами, сняв гимнастерки и пилотки для того, чтобы приблизиться к самолету. Наш трюк удался: по нам не стреляли, летчик был спасен, ночью мы его переправили в часть.

Своей боевой путь в действующих полках я прошел с Курской дуги (1943 г.) до г. Росток в Германии, до дня Победы.

Е. Д. Бранзбург,

доцент кафедры философии, 1979 г.

ЗАПОБИГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГТИ

МЕРЫ ПОЖАРНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ПРИ УСТРОЙСТВЕ И ПРОВЕДЕНИИ НОВОГОДНЕЙ ЕЛКИ

Новогодние и Рождественские праздники – замечательное время для детей и взрослых. Почти в каждом доме устанавливают и украшают красавицу-елку. Поэтому необходимо обратить особое внимание на соблюдение мер пожарной безопасности, которые очень просты.

Чтобы новогодние праздники не омрачились бедой, запомните эти простые правила:

• Елку устанавливают на устойчивой подставке, подальше от отопительных приборов.

• Для освещения елки необходимо использовать только исправные электрические гирлянды заводского изготовления.

Запрещается:

- украшать елку свечами, ватой, игрушками из бумаги и целлулоида;
- надевать маскарадные костюмы из марли, ваты, бумаги и картона;
- зажигать на елке и возле нее свечи, бенгальские огни, пользоваться хлопушками.

При установке елок необходимо учитывать следующие основные требования:

• Установка елок и проведение новогодних мероприятий допускается в помещении не выше второго этажа, из которого должно быть не менее 2 эвакуационных выходов непосредственно наружу.

• Елку не следует устанавливать около выходов, в проходах. Заполнение помещений людьми сверх нормативного значения не допускается. Елка должна устанавливаться на устойчивом основании с таким расчетом, чтобы ветви не касались стен и потолка. Расстояние от стен и потолка должно быть не менее 1 м.

• Помещение, где установлена елка, должно быть обеспечено первичными средствами пожаротушения (огнетушители, песок, кошма).

• Иллюминация должна быть смонтирована с соблюдением правил устройства электроустановок. Можно использовать электрогирлянды только заводского изготовления с последовательным включением лампочек напряжением до 12 В, мощность лампочек не должна превышать 25 Вт. На коробке с гирляндой должен стоять знак Укрстандарта и знак Сертификации пожарной безопасности.

• При отсутствии в помещении электрического освещения мероприятия у елки должны проводиться только в светлое время суток.

При проведении новогодней елки запрещается:

- надевать костюмы из легкогорючих материалов;
- проводить огневые, покрасочные и другие пожароопасные работы;
- использовать ставни на окнах для затемнения помещений;

• уменьшать ширину проходов между рядами стульев и устанавливать в проходах дополнительные места;

• полностью гасить свет в помещении во время спектаклей и представлений.

Категорически запрещается пользоваться пиротехническими изделиями!

Для того, чтобы праздник не превратился в трагедию, необходимо строго соблюдать правила пожарной безопасности при организации и проведении новогодней елки.

Напоминаем, что в случае возникновения пожара в службу спасения можно позвонить по мобильному телефону – **112**.

ПАМЯТКА о действиях в случае возникновения пожара

• При обнаружении признаков пожара сообщите об этом по телефону 112 и назовите адрес, где вы находитесь.

• Если вы один в здании и с вами находятся дети, успокойте их и выведите из здания.

• При перемещении закройте двери в помещение, в котором произошел пожар.

• Если комнаты задымлены, передвигайтесь к выходу ползком по полу, внизу над полом остается кислород.

• Если огонь отрезал вам путь к выходу, выйдете на балкон, откройте окно, разбейте стекло и зовите о помощи. В замкнутом помещении стучите в стены, пол, потолок, чтобы Вас услышали люди.

• Если есть возможность, заполните ванну водой найдите трубку, чтобы дышать, и погрузитесь в воду.

• В задымленном помещении дышите через ткань, намоченную водой.

• При возгорании на вас одежды не пытайтесь бежать (горение будет еще сильнее) снимите быстро с себя одежду, бросьте ее в безопасное место, потушите. Если одежду быстро снять невозможно, то обернитесь тканью (одеялом, покрывалом) или упадите на пол, землю и вращайтесь, чтобы зажать пламя и затушить его. Так же можно быстро потушить одежду на другом человеке.

• При пожаре в любом помещении, если вы не можете выйти, не прячьтесь под сгораемые предметы, держитесь ближе к стенам, при обрушении это наиболее безопасное место.

• В задымленном помещении реагируйте на окрики, не пугайтесь, дайте себя обнаружить и спасти.

Счастливого вам Нового года!

Уважаемые родители!

Выполняйте эти элементарные правила пожарной безопасности и строго контролируйте поведение детей в дни зимних каникул!

Б. Н. Бодник, мастер производственного обучения курсов гражданской защиты г. Харькова

Н. А. Самойленко, инженер по пожарной безопасности ХНМУ

НЕКРОПОЛЕВЕДЕННЯ

БЛАГОРОДНА СПРАВА

Декілька років тому студентське самоврядування Харківського національного медичного університету першим серед ВНЗ України започаткувало акцію з опікування над могилами вчених Харківської медичної школи. Студенти дглядають за могилами, сигналізують кафедральним колективам про стан тих могил, які необхідно ремонтувати або відновлювати. Значну інформаційну допомогу студентам надає Народний музей історії університету.

Однак у цій благородній справі існує багато проблем, які гальмують її розвиток. На весняних засіданнях Студентської ради було системно проаналізовано стан догляду за могилами. Однією з найголовніших проблем було визнано відсутність чіткого реєстру розташування могил на цвинтарях м. Харкова. Дуже часто студенти не могли навіть знайти міста поховання багатьох учених, хоча мали точні відомості, що саме на цьому цвинтарі їх необхідно шукати. Було вирішено

провести ретельну розвідку та створити точні мапи розміщення могил на міських цвинтарях № 2, 2-А та 13, де розташована абсолютна більшість поховань. Реалізувати це дуже складне завдання вирішила ініціативна група студентів на чолі зі студентом І медичного факультету Даніилом Наумовим. Ось так він описує процес пошуків:

«Кожен із нас живе так, аби лишити по собі щось величне, так би мовити, слід чи просто спогад. Та не всім це вдається. Лише великим випадом є такий шанс! Такими були всі викладачі, могили яких нам необхідно було знайти. Кожен з них зробив свій внесок у науку, у розвиток нашого університету. Вони частина історії нашої alma mater, яку ми повинні знати й зберігати. Недарма народна

мудрість говорить: «Людина живе доти, доки про неї пам'ятають люди». Мабуть сенс цього вислову і став провідною рушійною силою нашої групи, якій належало знайти 93 могили.

Наша пошукова група складалася з 5 осіб: чотирьох дівчат і одного хлопця. Ми розуміли, що буде важко, але й не уявляли, які проблеми постануть перед нами. На кладовищі № 2 ми зіткнулися з першою проблемою: нумерація могил і рядів не співпадала з тією, що була на схемі, наданій адміністрацією цього цвинтаря. Довелося самим усе вираховувати.

Кладовище № 2-А виявилось удвічі більшим за перше. Були місця, де пройти до могил було дуже важко, як результат – подряпини на руках, ногах, одяга в липучках і колючках. Ускладнило нашу пошукову роботу й той факт, що працівники кладовища не знали знаходження і половини могил з нашого списку. Також тут ми зіткнулися з тією самою проблемою, що і на першому цвинтарі: в дійсності не завжди співпадали межі секторів і кількість рядів у секторі й на схемі кладовища. Довелося знову самим все рахувати й визначати межі секторів.

Кладовище № 13 за площею було більше, ніж перше і друге разом узяті. Тут схема була зовсім не придатна для експлуатації. Навіть самі робітники казали, що погано орієнтуються і не знають околиці кладовища. Вони ж одразу і сказали, що схемою цвинтаря не має сенсу користуватися, але нам пощастило, бо більшість могил знаходились поряд і уздовж головної алеї.

Було важко шукати могили, але й не легше складати мапи, адже їх треба було відтворити таким чином, щоб майбутні студенти, які жодного разу не були на цих кладовищах, достатньо легко могли знайти поховання за допомогою нашої схеми. Загалом уся робота тривала 1,5 місяці, але незважаючи на труднощі ми впоралися із цим завданням, бо пам'ятали – «Хто не шанує свого минулого, той не вартий майбутнього».

Сектор громадянського виховання Студентської ради

СУМУЄМО

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ОЛЕГА
ДАНИЛОВИЧА КУЧЕРЕНКА
(19.05.1955 – 31.10.2015)

31 жовтня 2015 року на 61-му році пішов із життя доктор медичних наук, професор кафедри внутрішніх та професійних хвороб ХНМУ, член Європейського товариства кардіологів та Європейської асоціації аритмологів Олег Данилович Кучеренко.

О.Д. Кучеренко народився 19 травня 1955 року в місті Ізюмі Харківської області, в сім'ї викладачів. Школу закінчив у 1972 році з золотою медаллю. Того ж року вступив до Харківського медичного інституту, який закінчив у 1978 році з відзнакою. Початок його трудової діяльності був пов'язаний з кафедрою госпітальної терапії під керівництвом академіка АМН СРСР Любові Трохимівни Малої. В подальшому наукова та педагогічна діяльність Олега Даниловича була пов'язана з кафедрою внутрішніх хвороб, ЛФК та спортивної медицини, на базі якої у 1991 році він захистив кандидатську дисертаційну роботу. У 2003 році О.Д. Кучеренко успішно захистив дисертацію на звання доктора медичних наук та незабаром був обраний на посаду професора кафедри. У 2006 році був нагороджений почесною грамотою МОЗ України.

Олег Данилович Кучеренко був блискучим лектором, талановитим педагогом-клініцистом, що високопрофесійно формував клінічне мислення у студентів, аспірантів та молодих лікарів. Йому були притаманні інтелігентність, виняткова порядність та нескінченна доброта.

Ректорат, співробітники, студенти Харківського національного медичного університету та все медичне товариство глибоко сумують через завчасну втрату Олега Даниловича Кучеренка, який назавжди залишиться в нашій пам'яті як світла, енергійна та чуйна людина.

СВЕТЛОЙ ПАМ'ЯТІ БРОНИСЛАВЫ
МАРКОВНЫ СМОЛКИНОЙ
(21.06.1917 – 27.10.2015)

27 октября 2015 г. закончилась долгая жизнь Брониславы Марковны Смолкиной. Сократилась эпоха послевоенного медицинского Харькова. С ней ушли в прошлое былины и легенды о знаменитых профессорах дореволюционной формации, бальзамировании вождей, сталинских репрессиях, становлении иностранного студенчества, о смене поколений врачей поликлиники и стационаров.

Бронислава Марковна родилась 21 июня 1917 года в маленьком Белорусском местечке Журавичи. Родители ее принимали участие в проекте создания еврейской автономии в Крыму в 20-е годы. Ребенком ее отправили из степного колхоза в Евпаторию к дальним родственникам учиться в школе, которую закончила в Гомеле. Училась очень старательно, была активной ученицей и спортсменкой. Делала зарядку на балконе в любую погоду до 97 лет. Не доучившись до аттестата, была зачислена в Гомельский педагогический институт. Затем окончила аспирантуру на кафедре зоологии. Еще до защиты была командирована в пригородный город Пинск в учительский институт.

В 1941 году 22 июня утром после празднования своего дня рождения попала под первую бомбежку и пешком с группой студентов бежала от наступающих фашистов. С декабря 1941 года, оказавшись в г. Чкалове, начала работать на кафедре нормальной анатомии эвакуированного Харьковского медицинского института, где проработала более 60 лет. В 1952 году защитила кандидатскую диссертацию на тему: «Нервы прямой кишки человека и некоторых животных» и вскоре стала доцентом. Самым любимым ее делом было преподавание анатомии, она очень хорошо умела это делать.

Бронислава Марковна была состоявшимся ученым, кандидатом наук, автором более 50 научных работ, участником анатомических съездов и конгрессов, многолетним председателем «Комитета Дружбы» иностранных студентов, социально активным человеком.

Коллектив ХНМУ глубоко скорбит о невосполнимой утрате. Многие поколения медиков помнят Брониславу Марковну жизнерадостной, веселой, красивой и общительной – такой она останется в наших сердцах навсегда.

СПОРТИВНО-ПАТРІОТИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

«КОЗАЦЬКІ РОЗВАГИ» –
ПЕРЕМОЖЕ НАЙСИЛЬНІШИЙ

14 листопада в таборі «Медик» відбувся перший спортивно-патріотичний фестиваль студентів-волонтерів Харківського національного медичного університету «Козацькі розваги», організований за ініціативою голови сектору фізичного виховання та спорту Студентської ради Ігоря Літвинова. Реалізація проекту тривала майже 2 роки, долаючи перешкоди на своєму шляху.

Відкрив фестиваль проректор з науково-педагогічної роботи Іван Васильович Летік: «Сьогоднішній захід присвячений Міжнародному дню студентства. Я вітаю вас з черговим етапом розвитку молодіжної організації і сподіваюся, що цим ми дали новий старт вашій патріотичній діяльності». Ініціатор фестивалю Ігор Літвинов побажав усім командного духу та перемоги найсильнішому.

Далі відбулося жеребкування між командами та визначена послідовність змагання. Перше, через що довелося пройти – це подолання водної перешкоди (р. Сіверський Донець) на байдарці. Перепливши на інший берег річки, учасники подолали друге випробування – марш-кидок перехресною місцевістю дистанцією в 1 км.

Наступне випробування – швидке та якісне надання першої медичної допомоги. Учасникам були надані ситуаційні задачі які вони повинні були виконати на волонтерах у ролі постраждалих. Важливо було робити все швидко та скоординовано. Останнім етапом поєдинку став інтелектуальний конкурс «Козацька булава», де команди відповідали на цікаві питання з історії українського козацтва, розраховані на кмітливість, винахідливість та ерудицію.

У ході боротьби визначилися призери змагань: I місце – за командою стоматологічного факультету; II місце посіла команда I медичного факультету; III місце – команда III медичного факультету. Крім того, команді-переможцю інтелектуального конкурсу «Козацька булава» було вручено перехідний трофей – булаву як символ влади та сили, та цікаві книги «Організація охорони здоров'я в Харкові за імперської доби» та «Славетні битви на теренах України», які надав переможцям центр Медичного краєзнавства.

Хочеться відмітити дружність, дисципліну та старанність команд. Вони сумлінно ходили на тренування та вдосконалювали свої уміння і навички. Студентська рада висловлює щирі подяку кафедрам фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я; медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії; екстреної та невідкладної медичної допомоги, ортопедії та травматології; суспільних наук та Центру медичного краєзнавства, а також судейській команді викладачів та команді волонтерів, які забезпечили проведення цього важливого заходу. Величезна подяка організаторам фестивалю: Ігорю Літвинову, Ярославі Шевченко, Захару Тітову, Анастасії Піскарьовій, Дар'ї Кузнецовій та Олесі Зайцевій, а також фото-, відеооператорам, кореспондентам, активістам, які часто залишаються у тині.

Студентська рада запрошує всіх бажаючих взяти участь у наступних змаганнях, що відбудуться взимку та навесні.

Анастасія Піскарьова,

голова сектору медіа-простору Студентської ради,

Катерина Бортнік,

голова сектору медіа-простору III медичного факультету.

ВЕРНІСАЖ БІБЛІОМАЙСТРИНЬ

ТВОРЧИЙ ДІАЛОГ
З ЧИТАЧЕМ

Бібліотека відзначає свій ювілей різноманітними заходами, одним з них став «Вернісаж бібліомайстринь», відкритий до Всеукраїнського дня бібліотек 30 вересня. Бібліотечні фахівці проявили свою художню майстерність, індивідуальність та винахідництво шляхом яскравого діалогу з читачем в такому форматі, як виставка.

Матеріали, представлені на цій експозиції, дуже різноманітні – зокрема фотороботи, які висвітлили швидкоплинні миттєвості сьогодення. На нашому вернісажі представлені роботи Вікторії Борзенкової, Віри Віскової, Олени Ширяєвої.

Здається, немов усі пори року завітали до нас у гості: весняним подихом віє від кошика з жовтими, як сонце, тюльпанами, серветка «Синій капелюшок» вертає у світ казок, а експозиція «М'яч принцеси», виконана у техніці «темарі», немов переносить нас крізь світ і простір до Японії, країни споглядачів і філософів. Автори цих робіт – Жанна Жадан, Тетяна Павленко, Ольга Сохарь. Дуже різноманітні роботи з бісеру – це вишиті картини, букети з квітів і бонсаї Ольги Верещаки і Регіни Вороніної. Співробітники Віра Віскова та Олена Неботова представили на вернісажі роботи у стилі «декупаж та скрепбукінг». Помилуватися квітами, вишитими шовковими стрічками на полотні, можна роздивляючись роботи Ганни Дзюбан.

Особливо вишуканістю вирізняються роботи Ольги Озеркіної – це чудові картини, вишиті нитками муліне на канві – «хрестиком», вони сповнені таких природних барв, що здається бачиш справжні краєвиди і квіти. У збереженні найтепліших традицій виконані роботи Людмили Пустиннікової – зв'язані гачком блузи та палантини зроблять їхніх володарок вишуканими у різні пори року, недарма її експонати демонструються під назвою «мереживне диво».

До Нового року та Різдва наближають нас роботи Ірини Жук, які свідчать про те, що ці свята є найулюбленішими у автора. Роботи різнопланові: новорічні композиції, інтер'єрні листівки, вишита скатертину, постаті ангелів – все це переносить відвідувачів у дивовижний світ казкової новорічної ночі.

Загалом роботи з вернісажу дуже різноманітні й у художньому, й в прикладному напрямку, але всі вони свідчать про те, які творчі та натхненні особистості працюють у нашій бібліотеці. Дякуємо всім учасникам вернісажу за представлені роботи й зичимо подальшого натхнення та творчого креативу. Сподіваємось й надалі дивувати користувачів бібліотеки новими ідеями та роботами.

Читачі бібліотеки мають змогу зазирнути на наш вернісаж до кінця 2015 року (корпус «Б», перший поверх, Наукова бібліотека, читальна зала е-інформації для науковців) та опитати власні враження у книзі відгуків.

Ірина Жук,

бібліотекар I категорії, організатор «Вернісажу бібліомайстринь»

Фото з виставки дивіться на стор. 15.

Улыбнись, студент!

- Чем отличается профессор от студента?
- Профессор – это студент, который сдал все экзамены.

Екзамен в мединституте. Преподаватель:

– Шпаргалки потом не выбрасывайте, пару первых лет, когда будете практикующими врачами, они вам еще пригодятся!

- Профессор, профессор, что вы наделали?! В зачетку же неуд не ставят!
- Не беспокойтесь, голубчик, она вам больше и не понадобится...

– Забудь все, чему тебя учили в университете, тебе это не пригодится.

– Я не учился в университете.

– Тогда вы нам не подходите, нам нужны люди только с высшим образованием.

ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ СТУДЕНТА

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ – ОСОБЛИВИЙ ЧАС!

16 листопада в стінах Харківського національного медичного університету напередодні Міжнародного дня студента відбулося урочисте нагородження активістів за високі досягнення у навчанні, науці, суспільній діяльності та спорті.

На свято завітали почесні гості: голова правління стоматологів Харківської області Наталя Удовиченко, голова правління Харківської обласної громадської організації «Соціальний всесвіт» Алла Аніщенко, заступник голови Департаменту у справах сім'ї, молоді та спорту Харківської міської ради Олексій Санін. Представники Студентської ради урочисто висловили подяку організації «Соціальний всесвіт» й команді Департаменту у справах сім'ї, молоді та спорту за допомогу в розвитку молодіжного руху університету.

Ректор університету Володимир Лісовий урочисто відкрив захід, розповівши про історію заснування свята. Володимир Миколайович відзначив високу активність студентів, результативність їх роботи та побажав не зупинятися на досягнутому. Святову атмосферу для присутніх створили творчі колективи Молодіжного центру.

Вітаємо студентів зі святом і бажаємо їм успіхів у всіх починаннях!

Дар'я Кузнецова

КЛУБ ВЕСЕЛЫХ И НАХОДЧИВЫХ

ЮМОР С МУЗЫКАЛЬНЫМ УКЛОНОМ

28 октября на сцене актового зала университета состоялся музыкальный фестиваль среди факультетских команд КВН. Впервые команды соревновались в юморе с музыкальным уклоном. Скажу, забегая вперед, – эксперимент удался!

Традиционно первая игра нового учебного года определяет не одного, а сразу двух чемпионов. Вы спросите: что за неоправданная щедрость? Все очень просто! Клуб веселых и находчивых любит своих первокурсников и дает им шанс посоревноваться между собой, ну и само собой «стариков» тоже не забывает. Примерно по такому сценарию, и с 10 главными героями (командами) была открыта игра за звание обладателя для дебютантов – Кубка медицинского университета и для вышеуказанных «стариков» – Кубка Ректора. Это было последнее разделение в этой игре, потому что далее началось настоящее музыкальное шоу, в котором участники соревновались в двух традиционных конкурсах: «Музыкальное приветствие» и «Белорусский хоккей» (разминка с залом на выбывание). Как я упомянул ранее, команды не только демонстрировали свои юмористические заготовки, но и преподносили их в музыкальном обрамлении.

Как бы хорошо не лилась песня, все равно наше объективное жюри, а особенно его председатель – президент Клуба веселых и находчивых доцент Андрей Юрьевич Никонов, любит математику и цифры, поэтому предоставляем вашему вниманию результаты «Первого музыкального фестиваля команд КВН ХНМУ»:

Кубок Ректора:

- I – «Каникулы в Антверпене» (сборная факультетов).
- II – «Гром» (II медицинский факультет).
- III – «Пара +» (III медицинский факультет).

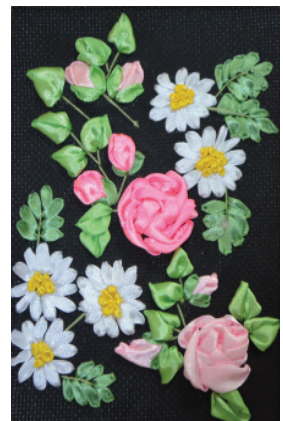
Кубок медицинского факультета:

- I – Сборная стоматологического факультета.
- II – «Приталенные» (III медицинский факультет).
- III – «5 утра» (II медицинский факультет).

Евгений Журавлев, куратор КВН ХНМУ

ВЕРНІСАЖ БІБЛІОМАЙСТРИНЬ

ЮВІЛЯРИ

У листопаді свій ювілей святкують: професор кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Володимир Данилович Бабаджан**, секретар **Ганна Миколаївна Бородкіна**, маляр будівельної групи **Валентина Олександрівна Венець**, професор кафедри медичної генетики **Олена Яківна Гречаніна**, викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Геннадій Вікторович Жидченко**, проректор з адміністративно-господарської роботи **Борис Антонович Залевський**, лаборант кафедри оториноларингології **Катерина Іванівна Калашник**, завідувач кафедри іноземних мов **Ірина Василівна Корнейко**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Світлана Григорівна Ларкіна**, асистент кафедри нейрохірургії **Ігор Миколайович Масалітін**, бібліотекар I категорії наукової бібліотеки **Світлана Михайлівна Митрофанова**, лаборант кафедри соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я **Наталія Миколаївна М'якіна**, старший диспетчер деканату IV медичного факультету **Алла Михайлівна Нікіфоренко**, старший лаборант кафедри медицини катастроф та військової медицини **Тетяна Миколаївна Панкратьєва**, сторож господарчого відділу **Микола Миколайович Підпригора**, асистент кафедри фізіотерії та пульмонології **Ганна Леонідівна Степаненко**, старший диспетчер деканату V факультету з підготовки іноземних студентів **Олена Олександрівна Тімоніна**, інженер I категорії експлуатаційно-технічного відділу **Євген Павлович Федоров**.

Шановні ювіляри!

*Прийміть від колективу ХНМУ щирі вітання й побажання
міцного здоров'я, добробуту та стабільності, вірних друзів,
втілення в життя всіх благородних задумів та заповітних мрій!
Нехай у вашій оселі завжди панують любов,
щастя, злагода та сімейне благополуччя!*

АРТТерапія

КРЕАТИВЬ СВОИМИ РУКАМИ

В очередной раз представляем вашему вниманию необычные фотографии Татьяны Золотаревой, экономиста планово-финансового отдела. С ее творчеством можно ознакомиться в художественных Альманахах нашего университета и на странице facebook <https://www.facebook.com/100010727284095>.

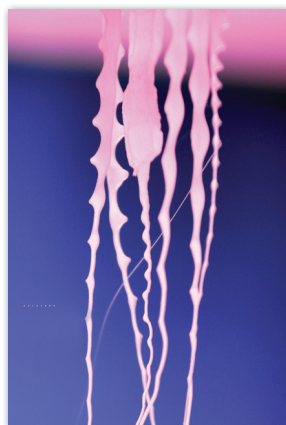
Щупальца перечных осьминогов

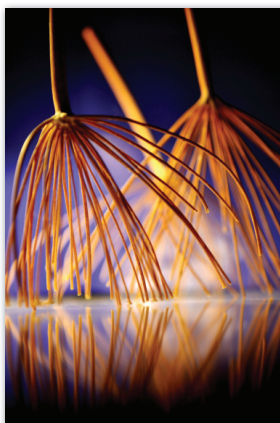
Цветочные жирафы

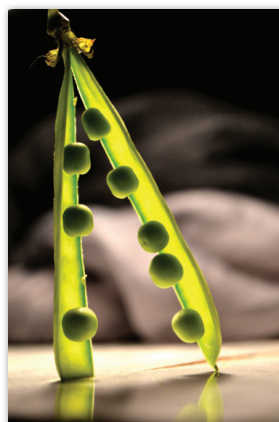
Малиновые фонари

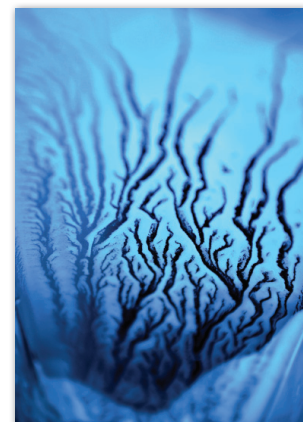
Восковая медуза

Фрейлины из укропа

Раскрытая тайна

Кефирное устье реки

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 27.11.2015. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 11/28.

Видання підготовлено та надруковано

у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова